របាយការណ៍សង្ខេបស្តីពីការវាយតម្លៃបឋមលើ
សេចក្តីព្រាងប្រកាសស្តីពីការគ្រប់គ្រងស្រែអំបិល និងផលិតកម្មអំបិល

ដោយកន្លងមក ការផលិតអំបិលនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានតែក្នុងខេត្តកែប និងខេត្តកំពត ហើយមុខរបរនេះមានតាំងពីយូរយាណាស់មកហើយ។ ម្យ៉ាងភាពប្រឈមនិងការទុកដីស្រែអំបិលឱ្យនៅទំនេឬកែប្រែទៅមុខសញ្ញាផ្សេងគឺកើតមានជារឿយៗ ដោយរដ្ឋាភិបាលនៅមិនទាន់មានយន្តការគ្រប់គ្រងច្បាស់លាស់និងជាប្រព័ន្ធនៅឡើយ។ ម្យ៉ាងទៀតសុវត្ថិភាព គុណភាព អំបិលនៅមានកម្រិតគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ដោយកង្វះបច្ចេកទេសនិងការលើកទឹកចិត្តពីរាជរដ្ឋាភិបាល។

១. ការកំណត់បញ្ហា:

-នៅមិនទាន់មានយន្តការ នីតិវិធីគ្រប់គ្រងផលិតអំបិលច្បាស់លាស់នៅឡើយ

-ការវិចខ្ចប់នៅទាន់ធ្វើបានត្រឹមត្រូវតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេសនៅឡើយ

-អំបិលបរិភោគនៅមិនទាន់មានសារធាតុអ៊ីយ៉ូដគ្រប់គ្រាន់ (របាយការណ៍ UNICEF កាលពីឆ្នាំ២០១៥)

-កង្វះការចូលរួមពីសមត្ថកិច្ចជំនាញដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពបច្ចេកទេសនិងដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមនានាដល់ផលិតករអំបិល

-កង្វះទំនុកចិត្តពីអ្នកប្រើប្រាស់អំបិល

-មានការបង្វែរដីស្រែអំបិលទៅកម្មវត្ថុផ្សេង ឬទុកដីឱ្យនៅទំនេរ

២. គោលបំណង:

- កំណត់សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងស្រែអំបិលច្បាស់លាស់និងជាលក្ខណៈប្រព័ន្ធ
- លើកកម្ពស់គុណភាព ផលិតភាពអំបិល(តាមរយៈការផ្តល់លក្ខណៈបច្ចេកទេសនិងចូលរួមភាពអសកម្មនានា)
- ជួយជម្រុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ចតាមរយៈការបង្កទំនុកចិត្តពីអ្នកប្រើប្រាស់

៣. ជម្រើស:

១. រក្សាស្ថានភាពដើម

២. សំណើបញ្ញត្តិកម្មៈសេចក្តីព្រាងប្រកាសស្តីពីការគ្រប់គ្រងស្រែអំបិល និងផលិតកម្មអំបិល

៤. ការប៉ាន់ស្មានបឋមលើប្រភេទបន្ទុកចំណាយភាគពាកិច្ច និងផលចំណេញ

១. រក្សាស្ថានភាពដើមៈ

-រដ្ឋាភិបាលចំណាយអស់ទឹកប្រាក់ចំនួន ២,៤៤៩,២០០ ដុល្លាអាមេរិក

-ធុរជនចំណាយអស់ទឹកប្រាក់ចំនួន ៦,៤៩៨ ដុល្លាអាមេរិក

២. ប្រកាសស្តីពីការគ្រប់គ្រងស្រែអំបិល និងផលិតកម្មអំបិល៖

រដ្ឋាភិបាលចំណាយទឹកប្រាក់អស់ចំនួន២,៤៣៩,៦៣៨ ដុល្លាអាមេរិក និងធុរជនចំណាយទឹកប្រាក់អស់ចំនួន៧,១៩៦ ដុល្លាអាមេរិក។

៥. កិច្ចពិគ្រោះយោបល់បឋម(ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ)

ការវិភាគ និងវាយតម្លៃអំពីផលប៉ះពាល់លើសេចក្តីព្រាងប្រកាសស្តីពីការគ្រប់គ្រងស្រែអំបិល និងផលិតកម្មអំបិល ក្រុមការងារវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម បានធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធដូចជា៖

១-ពិភាក្សាជាមួយក្រុម ORIA ប្រចាំECOSSOC នៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ចំនួន៤ដង

២-ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយមន្ត្រីមន្ទីរឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្មខេត្តកែប និងកំពត

៣-ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយវិស័យឯកជន (ខេត្តកែប ចំនួន៣៥នាក់ និងខេត្តកំពត ចំនួន៦៥នាក់)៖

- សមាគមអ្នកផលិតអំបិល
- ក្រុមអ្នកផលិតអំបិល
- អ្នកផលិត និងកែច្នៃអំបិល
- អ្នកលក់អំបិល
- អ្នកប្រើប្រាស់អំបិល

៦. សន្និដ្ឋាន:

តាមការវិភាគអំពីបន្ទុកចំណាយឃើញថា ជម្រើសទី២ត្រូវបានជ្រើសរើស ដោយបន្ទុកចំណាយរបស់រដ្ឋាភិបាលនៅជម្រើសទី១មានចំនួនទឹកប្រាក់ ២,៤៤៩,២០០ ដុល្លាអាមេរិក និងធុរជនមានចំនួនទឹកប្រាក់ ៦,៤៩៨ ដុល្លាអាមេរិក រីឯបន្ទុកចំណាយរបស់ជម្រើសទី២វិញ រដ្ឋាភិបាលត្រូវចំណាយទឹកប្រាក់ចំនួន ២,៤៣៩,៦៣៨ ដុល្លាអាមេរិក និងធុរជនទឹកប្រាក់ចំនួន ៧,១៩៦ ដុល្លាអាមេរិក។ បើធៀបទៅនិងការចំណាយជម្រើសទី១ និងទី២ ចំណាយរបស់ធុរជនមានចំនួនខុសគ្នាបន្តិចបន្តួច ប៉ុន្តែចំណាយរដ្ឋាភិបាលមានចំនួនទឹកប្រាក់ខុសគ្នាយ៉ាងខ្លាំងគួរឱ្យគត់សម្គាល់ ។

៧. ការអនុវត្ត និងការតាមដាន:

ប្រសិនបើជម្រើសបញ្ញត្តិកម្មត្រូវបានជ្រើសរើស អ្នកផលិតអំបិលនឹងទទួលបានការលើកទឹកចិត្ត ទទួលការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសផលិត និងកែច្នៃអំបិល។ ម្យ៉ាងអំបិលដែលផលិតបាន មានស្តង់ដារគុណភាពដែលអាចប្រកួតប្រជែងទីផ្សារជាតិ និងអន្តរជាតិ។ បញ្ញត្តិកម្មនេះ គួរធ្វើការពិនិត្យ ឬតាមដានរយៈពេល ៣ ទៅ ៥ឆ្នាំម្តង។

ការវាយតម្លៃបឋមលើផលប៉ះពាល់

ចំណងជើងបញ្ញត្តិកម្ម:	សេចក្តីព្រាងប្រកាសស្តីពីការគ្រប់គ្រងស្រែអំបិល និងផលិតកម្មអំបិល
ក្រសួង:	ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម
លេខយោង:	ឧ.ស.ហ/០០១
កាលបរិច្ឆេទចាប់ផ្តើម :	[ថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦]
កាលបរិច្ឆេទបញ្ចប់ :	[ថ្ងៃទី៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦]

អត្ថាធិប្បាយសង្ខេបអំពីសំណើប្រកាស

សេចក្តីព្រាងប្រកាសនេះមានគោលបំណង គ្រប់គ្រងស្រែអំបិល ផលិតកម្មអំបិល និងផលិតផលអំបិលនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីធានាឱ្យបាននូវសុវត្ថិភាព គុណភាព និរន្តភាពនៃផលិតកម្ម និងអភិវឌ្ឍផលិតភាពអំបិលឆ្ពោះទៅរកការប្រកួតប្រជែងនៅលើទីផ្សារជាតិ និងអន្តរជាតិ ក៏ដូចជាចូលរួមលើកកម្ពស់ជីវភាពប្រជាពលរដ្ឋ និងសេដ្ឋកិច្ចជាតិផងដែរ និងទប់ស្កាត់ការបោះបង់ការផលិតអំបិលដោយទុកដីស្រែអំបិលឱ្យនៅទំនេរ និងការកែប្រែដីស្រែអំបិលទៅមុខសញ្ញាផ្សេង។

រំលិចៈយោងលើច្បាប់អី គោលបំណង វិសាភាព កាតព្វកិច្ច

ប្រភេទបញ្ញត្តិកម្ម

ច្បាប់	ព្រះរាជក្រឹត្យ	អនុក្រឹត្យ	ប្រកាស	សេចក្តីសម្រេច	សារាចរ	ផ្សេងទៀត
☐	☐	☐	☑	☐	☐	☐

ផលប៉ះពាល់នៃសំណើបញ្ញត្តិកម្មលើវិស័យ ៖

☑ **សេដ្ឋកិច្ច** ☐សង្គមកិច្ច ☐បរិស្ថាន ☐សុខភាពសាធារណៈ:

១. ការកំណត់បញ្ហា

១.១. បញ្ហាចម្បងដែលប្រកាសមានបំណងដោះស្រាយ ដោយផ្តល់អំណះអំណាង

-ស្រែអំបិល និងសិប្បកម្មអំបិលនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅពុំទាន់មានបែបបទ និងនីតិវិធីនៃការគ្រប់គ្រងឱ្យបានច្បាស់លាស់នៅឡើយ។

-ដីស្រែអំបិលនិងការផលិតអំបិលមិនទាន់មានការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយបប្រសិទ្ធិភាព តម្លាភាព និងគណនេយ្យភាព ធ្វើឱ្យមានបញ្ហាប្រឈមនូវសកម្មភាពអាណាធិបតេយ្យជីកដី ឬចាក់ដី ប្តូបបំពេញនៅតំបន់ដីស្រែអំបិល និងតំបន់មានសក្តានុពលអំបិល។

-សិប្បករមួយចំនួនបានបោះបង់ចោលការផលិតអំបិលដោយទុកដីស្រែអំបិលឱ្យនៅទំនេរ និងកែប្រែដីស្រែអំបិលទៅជាមុខសញ្ញាផ្សេងៗ។

-អំបិលក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដែលផលិតបានកន្លងមកមិនទាន់មានការវេចខ្ចប់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវទៅតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស និតស្តង់ដារនៅឡើយ ដែលធ្វើឱ្យអំបិលនោះមានសភាពកខ្វក់ និងមិនអាចធ្វើការនាំចេញបាននៅឡើយ។
-អ្នកវិនិយោគ និងអ្នកប្រើប្រាស់មិនទាន់មានទំនុកចិត្តក្នុងការប្រើប្រាស់អំបិលនៅឡើយ ជាហេតុធ្វើឱ្យទីផ្សារអំបិលក្នុងប្រទេសកម្ពុជាមានការធ្លាក់ចុះ។ ម្យ៉ាងទៀតអំបិលមួយចំនួនដែលបានផលិត មិនទាន់មានសាធាតុអ៊ីយ៉ូតគ្រាប់គ្រាន់សម្រាប់ជំនួយដល់សារពាង្គកាយមនុស្សនៅឡើយ (តាមរបាយការណ៍របស់អង្គការ UNICEF កាលពីឆ្នាំ២០១៥)។

១.២. បញ្ហាពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតដែលប្រកាសអាចជួយដោះស្រាយផងដែរ ដោយផ្តល់អំណះអំណាង

១.៣. សូមរាយបញ្ជីលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលមានស្រាប់ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬប្រហាក់ប្រហែល។

១.ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរោងចក្រ និងសិប្បកម្ម ៖ មាត្រា១ មាត្រា២ និងមាត្រា២៣ ចែងអំពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រង ប្រភេទរោងចក្រ-សិប្បកម្ម និងដើម្បីឱ្យការបង្កើតរោងចក្រ-សិប្បកម្មមួយស្រប់ច្បាប់ តម្រូវម្ចាស់រោងចក្រ-សិប្បកម្ម ធ្វើការចុះបញ្ជីជាមុននៅក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម ឬមន្ទីរឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្មរាជធានី-ខេត្ត។
២.អនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងការធ្វើអាជីវកម្មអំបិលអ៊ីយ៉ូដ ៖ មាត្រា២ និងមាត្រា៣ ចែងពីការលុបបំបាត់កង្វះជាតិអ៊ីយ៉ូដ និងបានតម្រូវឱ្យជនគ្រប់រូប ភោជនីយដ្ឋានទាំងអស់ រោងចក្រ សហគ្រាស សិប្បកម្ម មន្ទីរពេទ្យ និងគ្រប់កន្លែងដែលរៀបចំអាហារួម ត្រូវប្រើអំបិលអ៊ីយ៉ូដក្នុងការផលិតម្ហូបអារហារនំចំណីសម្រាប់បរិភោគ។
៣.ប្រកាសស្តីពីការធ្វើប្រតិភូកម្មមុខងារចុះបញ្ជីសិប្បកម្មផលិតអំបិល ៖ មាត្រា១ និងមាត្រា២ ចែងអំពីការធ្វើប្រតិភូកម្មមុខងារចុះបញ្ជីសិប្បកម្មស្រែអំបិលទៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងដើម្បីសម្រួលដល់ការផ្តល់សេវាសាធារណៈជូនម្ចាស់សិប្បកម្មផលិតអំបិល។

ដោយលិខិតបទដ្ឋានទាំងបីខាងលើនេះ ជាលិខិតគោល និងពុំមានកំណត់ពីបែបបទ និងនីតិវិធីលម្អិតច្បាស់លាស់ក្នុងការគ្រប់គ្រងស្រែអំបិលនៅឡើយ ទើបក្រសួងបានរៀបចំតាក់តែងនូវសេចក្តីព្រាងប្រកាសស្តីពីការគ្រប់គ្រងស្រែអំបិល ដើម្បីកំណត់បែបបទ និងនីតិវិធីច្បាស់លាសក្នុងការគ្រប់គ្រងស្រែអំបិលក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាកុំឱ្យមានការលុបបំបាត់ដីស្រែអំបិល និងការធ្វើអាជីវកម្មអំបិលខុសច្បាប់។

១.៤. តើសំណើប្រកាសមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់ការប្រកួតប្រជែងដែរឬទេ?

ពុំមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់ការប្រកួតប្រជែងទេ។

២. គោលបំណង - តើយើងចង់សម្រេចបានអ្វី?

១. ការគ្រប់គ្រងស្រែអំបិលជាលក្ខណៈប្រព័ន្ធ ២. លើកកម្ពស់ផ្នែកបច្ចេកទេសដល់ការផលិត និងកែច្នៃអំបិល ៣. បង្កើន និងពង្រឹងការប្រកួតប្រជែងទាំងថ្នាក់ជាតិ និងអន្តរជាតិ ។

៣. ជម្រើស

ជម្រើសផ្សេងៗរួមទាំងសំណើបញ្ញត្តិកម្ម

១.រក្សាស្ថានភាពដើម ២.សំណើបញ្ញត្តិកម្ម : សេចក្ដីព្រាងប្រកាសស្ដីពីការគ្រប់គ្រងស្រែអំបិល និងផលិតកម្មអំបិល

៤. ការប៉ាន់ស្មានបឋមលើប្រភេទបន្ទុកចំណាយភាគព្វកិច្ច និងផលចំណេញ

៤.១. ការកំណត់ភារកិច្ច និងប្រភេទបន្ទុកចំណាយ

ជម្រើស	រាជរដ្ឋាភិបាល	ធុរកិច្ច
ជម្រើសទី១: រក្សាស្ថានភាពដើម	១. លើកលែងពន្ធនាំចូលម៉ាស៊ីនបញ្ចូលសារធាតុអ៊ីយ៉ូដ ១០០% (ម៉ាស៊ីនធំ និងមធ្យម) ២.លើលែងសួយសារអាករ ៣.តម្លៃដីដែលរដ្ឋប្រគល់ឱ្យអ្នកសិប្បករ ៤.លើកលែងពន្ធនាំចូលសារធាតុអ៊ីយ៉ូដ ១០០%	១.ស្នើសុំការអនុញ្ញាតផ្សេងៗសំរាប់ដំណើរការសិប្បកម្ម -ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល -ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម -ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល និងក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម -មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មខេត្ត -មន្ទីរឧស្សាហកម្ម រ៉ែនិងថាមពល និងមន្ទីរពាណិជ្ជកម្មខេត្ត -អាជ្ញាធរដែនដី -អាជ្ញាធរដែនដី និងមន្ទីរពាណិជ្ជកម្មខេត្ត -ផ្សេងៗ
ជម្រើសទី២: សំណើបញ្ញកម្មៈ ប្រកាសស្ដីពីការ	១. ពិគ្រោះយោបល់ -ប្រាក់បេសកកម្ម (មន្ត្រីក្រសួង) -ប្រាក់បេសកកម្ម (មន្ត្រីថ្នាក់ខេត្ត)	១.ស្នើសុំចុះបញ្ជីឧស្សាហកម្ម -មន្ទីរឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម

គ្រប់គ្រងស្រែ អំបិលនិង ផលិតកម្មអំបិល	-មធ្យោបាយធ្វើដំណើរ (ឡាន) -មធ្យោបាយធ្វើដំណើរ (ម៉ូតូ) ២. ផ្សព្វផ្សាយប្រកាស -ប្រាក់បេសកកម្ម -មធ្យោបាយធ្វើដំណើរ (ឡាន) ៣. ជំនួយបច្ចេកទេសដើម្បីផលិតអំបិល -ការបណ្តុះបណ្តាល -មធ្យោបាយធ្វើដំណើរ ៤.ការស្វែងរកទីផ្សារ -សិក្ខាសាលាតាមតំបន់ដែលផលិត អំបិល +អាហារសម្រន់ +Backdrop ៥.កាត់បន្ថយពន្ធនាំចូលម៉ាស៊ីនអ៊ីយ៉ូដ ៦.តម្លៃដីដែលរដ្ឋប្រគល់ឱ្យអ្នកសិប្បករ ៧.លើកលែងពន្ធនាំចូលសារធាតុអ៊ីយ៉ូដ ១០០%	២.ប្រកាសបង្កើត និងវិញ្ញាបនបត្រដំណើរការ -ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម

៤.២. ការកំណត់ប្រភេទនៃផលចំណេញ

ជម្រើស	ប្រភេទនៃផលចំណេញ
ជម្រើសទី១: រក្សាស្ថានភាពដើម	-ម្ចាស់សិប្បកម្មអាចគ្រប់គ្រងស្រែអំបិលដោយខ្លួនឯងបាន -បានទទួលនូវចំណេះដឹងកាន់តែច្បាស់ពីសារៈសំខាន់អំបិល -អាចធ្វើការវេចខ្ចប់អំបិលដោយខ្លួនឯងបាន -មិនចាំបាច់ចុះបញ្ជីក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មរបស់ខ្លួន -ចំណេញពេលវេលារកស៊ី -មិនចំណាយថវិការសម្រាប់ការចុះបញ្ជី
ជម្រើសទី២:	- បង្កើតភាពច្បាស់លាស់ ប្រាកដនិយមនៃនីតិវិធី - បង្កើនទំនុកចិត្តដល់ធុរជន និងអ្នកប្រើប្រាស់ - ទាក់ទាញការវិនិយោគ និងបង្កើតទីផ្សារអំបិល

សំណើបញ្ញត្តិកម្ម : សេចក្តីព្រាងប្រកាសស្តីពីការគ្រប់គ្រងស្រែអំបិលនិងផលិតកម្មអំបិល	- បង្កើនសមត្ថភាពប្រកួតប្រជែង ទាំងក្នុងប្រទេស និងអន្តរជាតិ - បង្កើតការងារជូនប្រជាពលរដ្ឋ - លើកកម្ពស់សេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ និងសេដ្ឋកិច្ចជាតិ - បង្កើនប្រសិទ្ធភាពដល់ការគ្រប់គ្រង និងការអភិវឌ្ឍន៍អំបិលប្រកបដោយចីរភាព -ទប់ស្កាត់ការយកដីស្រែអំបិលទៅប្រើប្រាស់ក្នុងកម្មវត្ថុផ្សេង -ដោះស្រាយភាពអសកម្មបានទាន់ពេលវេលា និងចំគោលដៅ។

៤.៣. វិសាលភាពនជម្រើសនីមួយៗ

ជម្រើស	វិស័យ ឬប្រភេទធុរជន	ចំនួនធុរជន	ឯកសារយោង/ភស្តុតាង
ជម្រើសទី១: រក្សាស្ថានភាពដើម	សហគ្រាសផលិតអំបិល	១០០	របាយការណ៍.......... សេចក្តីថ្លែងការ អ្នកនាំពាក្យក្រសួង
ជម្រើសទី២:សេចក្តីព្រាងប្រកាស ស្តីពីការគ្រប់គ្រងស្រែអំបិលនិងផលិតកម្មអំបិល	ស្រែអំបិល ការកែច្នៃអំបិល(SME)	ប្រហែល ៣០០គ្រួសារ	តារាងស្ថិតិស្រែអំបិល និងគ្រួសារដែលមានដីស្រែអំបិល

៥. កិច្ចពិគ្រោះយោបល់បឋម(ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ)

ការវិភាគ និងវាយតម្លៃអំពីផលប៉ះពាល់លើសេចក្តីព្រាងប្រកាសស្តីពីការគ្រប់គ្រងស្រែអំបិលនិងផលិតកម្មអំបិល ក្រុមការងារវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម បានធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធដូចជា៖

១-ពិភាក្សាជាមួយក្រុម ORIA ប្រចាំECOSSOC នៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ចំនួន៤ដង
២-ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយមន្ត្រីមន្ទីរឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្មខេត្តកែប និងកំពត
៣-ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយវិស័យឯកជន (ខេត្តកែប ចំនួន៣៥នាក់ និងខេត្តកំពតចំនួន ៦៥នាក់)៖

- សមាគមន៍អ្នកផលិតអំបិល
- ក្រុមអ្នកផលិតអំបិល
- អ្នកផលិតនិងអ្នកកែច្នៃអំបិល
- អ្នកលក់អំបិល
- អ្នកផលិតអំបិល

៦. សន្និដ្ឋាន

តាមការវិភាគអំពីបន្ទុកចំណាយឃើញថា ជម្រើសទី២ត្រូវបានជ្រើសរើស ដោយបន្ទុកចំណាយរបស់រដ្ឋាភិបាលនៅជម្រើសទី១មានចំនួនទឹកប្រាក់ ២,៤៩៩,២០០ ដុល្លាអាមេរិក និងធុរជនមានចំនួនទឹកប្រាក់ ៦,៤៩៨ ដុល្លាអាមេរិក រីឯបន្ទុកចំណាយរបស់ជម្រើសទី២វិញ រដ្ឋាភិបាលត្រូវចំណាយទឹកប្រាក់ចំនួន ២,៤៣៩,៦៣៨ ដុល្លាអាមេរិក និងធុរជនទឹកប្រាក់ចំនួន ៧,១៩៦ ដុល្លាអាមេរិក។ បើធៀបទៅនិងការចំណាយជម្រើសទី១ និងទី២ ចំណាយរបស់ធុរជនមានចំនួនខុសគ្នាបន្តិចបន្តួច ប៉ុន្តែចំណាយរដ្ឋាភិបាលមានចំនួនទឹកប្រាក់ខុសគ្នាយ៉ាងខ្លាំងគួរឱ្យគត់សម្គាល់ ។

.តើចាំបាច់ធ្វើ RIS ដែរឬទេ?

☐ចាំបាច់

☑មិនចាំបាច់

អំណះអំណាង

យោងទៅតាមការវិភាគអំពីបន្ទុកចំណាយនៃជម្រើសទី១ និងទី២ នៃការវាយតម្លៃបឋមលើផលប៉ះពាល់ (PAS) នេះ ឃើញថា មិនចាំបាច់ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃពេញលេញលើផលប៉ះពាល់ (RIS) ព្រោះបន្ទុកចំណាយទាបសំរាប់ធុរកិច្ច។

៧. ការអនុវត្ត និងការតាមដាន

ប្រសិនបើជម្រើសបញ្ញត្តិកម្មត្រូវបានជ្រើសរើស៖

៧.១.តើវិធានការអ្វីត្រូវបានជ្រើសរើសដើម្បីលើកកម្ពស់តម្លាភាពនិងអភិបាលកិច្ចល្អក្នុងអំឡុងពេលនៃការប្រតិបត្តិ?

ប្រសិនបើជម្រើសបញ្ញត្តិកម្មត្រូវបានជ្រើសរើស អ្នកផលិតអំបិលនឹងការលើកទឹកចិត្តដល់ការផលិត បានទទួលការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសផលិត និងកែច្នៃអំបិល។ ម្យ៉ាងអំបិលដែលផលិតបាន មានស្តង់ដារគុណភាពដែលអាចប្រកួតប្រជែងទីផ្សារជាតិ និងអន្តរជាតិ។

៧.២. តើគួរធ្វើការពិនិត្យ/តាមដានបញ្ញត្តិកម្មនេះឡើងវិញក្រោយពេលបញ្ញត្តិកម្មនេះត្រូវបានប្រតិបត្តិដែរឬទេ? បើដូច្នោះ តើបញ្ញត្តិកម្មនេះគួរត្រូវបានពិនិត្យឡើងវិញ/តានដានយ៉ាងដូចម្តេច និងនៅពេលណា?

បញ្ញត្តិកម្មនេះ គួរធ្វើការពិនិត្យ ឬតាមដានរយៈពេល ៣ ទៅ ៥ឆ្នាំម្តង។

អត្ថាធិប្បាយផ្សេងទៀត

Attached:

Annex 1: CBA

Annex 2: Survey

ដំណើរការ	ឈ្មោះ	មុខងារ	ទំនាក់ទំនង
រៀបចំដោយក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងសិប្បកម្ម	១.លោក ចាតស្វ សុភ័ក្រ	**ប្រធាន**	០១២ ៣១០ ០១៣
	២.លោក ឡៅ សត្យា	**អនុប្រធាន**	០១៧ ៥២៨ ១៨៣
	៣.លោកស្រី សេង ស៊ីណា	**សមាជិក**	០១៧ ៨៤៤ ០៩៧
	៤.លោក ថាច់ កេត	**សមាជិក**	០៧៧ ៨៨៤ ៥៨៤
ផ្តល់យោបល់ដោយ ក្រុម RIA របស់ ECOSOCC៖	ឯ.ឧ ប៊ិច សុខា	អ្នកគ្រប់គ្រងគម្រោងRIA	០១២ ៦៩៨ ៩៩៩
	ឯ.ឧ អេង វត្ថមុន្នី	ប្រធានក្រុម២ ផ្នែកបណ្តុះបណ្តាល និងសម្របសម្រួល	០១២ ៩១២ ០០៩
	ឯ.ឧ សំ សំណាង	សមាជិកក្រុម៣	០៧៧ ៦៨៨ ០៩៥
	លោក អ៊ុំ វិចិត្រ	សមាជិកក្រុម៣	០១១ ២១៧ ៧១៧
ជំនួយការ	កញ្ញា ឡាំ វិចហ្វង	បុគ្គលិករដ្ឋបាល	០៨៩ ៣៨៨ ៧៨៧
	លោក ហាង្ស ពិសិដ្ឋ	បុគ្គលិករដ្ឋបាល	០៨៩ ៦៩៦ ៦១១
បញ្ចូលទៅក្នុង Database			